

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Karsten Hønge
Karsten.Honge@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

11. juli 2016

J.nr. 2016 - 3882

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 27. juni 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 466 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

Spørgsmål nr. 466:

”Er det efter ministerens opfattelse i overensstemmelse med god forvaltningskik, at en kommune stiller en borgers bevilling af førtidspension i bero, fordi en lægelig medarbejder i kommunen har mødt den pågældende borger tilfældigt ude i byen, og vurderer, at borgeren ser raskere ud, end den vurdering andre læger har givet i den pågældende borgers sag, og vil ministeren redegøre for den korrekte fremgangsmåde i et tilfælde som dette?”

Svar:

Som minister kan jeg ikke tage stilling til konkrete sager.

Jeg kan dog oplyse, som det også fremgår af mit svar på BEU alm. del spm. 465, at det er en grundlæggende betingelse for førtidspension, at borgerens arbejdsevne er så væsentligt og varigt nedsat, at der ikke er mulighed for, at borgeren er eller kan blive i stand til at forsørge sig selv ved at arbejde, herunder i et fleksjob.

Hvis der undervejs i sagsbehandlingen opstår berettiget tvivl om dokumentationsgrundlaget i en konkret sag, er det kommunens pligt at undersøge forholdene yderligere for at sikre sig, at kravet om en varig og væsentligt nedsat arbejdsevne er tilstrækkelig dokumenteret, inden der kan træffes afgørelse i sagen.

Hvis en sag er overgået til behandling efter reglerne om førtidspension, hvor der skal træffes afgørelse inden for tre måneder, skal borgeren have en redegørelse for, hvad der er årsag til den forlængede sagsbehandlingstid, og besked om, hvornår sagen forventes afgjort.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen